

21.1.91

ד ג י ח ה ע ר ב ג ת - ח ר ג מ

י ו מ בֵּי - ראשית, אני חוזר ומזכיר בזורה הברורה ביוטר, שהחלטו שرك קלובים מדרגה ראשונה יכולם לחסות משק, ובנגיון זה לא מהינה ספוקולציות. לא נוכל לעמוד במצב, מבחינת מזון ומילוט את בוצף באולוטיה לא מתוכננת. ועכשו להמשך - היום: חדר האוכל יפעל גם בזמן ארוחה-הערב, והשעות מופיעות על לוח המודעות. לחברים מומלץ לאכול בתים, אבל אפשר יהיה לאכול גם בחדר האוכל.

משטר החורים נמשך, והחברים מתחשים להסתובב צמודים לערכות האביב ולהקשיב לדרכו. רצוי לדעט שהיסמא יב ח ש צ פ ע" שנסעה לאחר יללות ההזעקה האiomות, שמעוותה: נורו טילים לעבר ישראל. הטיסמא יש ר ב כ ב ד' פרושה הרגעה ואפשר לחזור לשיגרה.

היום פתחו גם את בתיהם הילדים, מהגבו ומעלה (גברים ותלונות) מ-9.00 - 14.00. הוצאות תוגבר והילדים יאכלו צהרים בתמי-הילדים. בכל בית ילדים נאטמו חדרים למקרה הצורך. המגמה היא לחזור בכל מחיר לחילם נורמליים ככל האפשר, ובלי לרשות את הערבות, מושם שהמוטיבציה והפורטנציאל של העירקים להמשיך להפל עליינו טילים קיימת, אף מתגברת. מבחינה זאת אפשר בהחלט לומר שיש ביןנו לבין סאדאם הרבה כימיה.

از שימרו על עצמכם, חברים, וביחד בעבור את סאדאם בשלות.

צורת מטה חרום

21.1.91

י ו מ ו ו יד בר לי

י ו מ בֵּי -ليل שקט עבר על כוחותינו בцеפו (מלבד אלה בגיל שהוקפצו עיי אעתק שוווא.) אם יימשך המצב כך יהיה זה היום הימוני האחרון בשלב זה, ונשאף להוציא גליון רגילה של "דברי" ביום ו'. אז המשיכו לחירות ולכבוד..

טיפול מהיר בחלק מעבבי השירות אتمול מראה את התמונה הבאה: עובדה רגילה עד כמה שאפשר, בשעות מקוצרות. בכל מקום אפשר.

במטבח תפשו אביבה ג., נעה ואראלה ל. ז מגנית את ההגה. הטבח חדש לא הצליח להגיע מקייש, אבל היום הוא כבר ניצב על משמרתו. "בקירת שמונה הכל בסדר" הוא אומר. שרה ד. אומרת שבחר האוכל החפוצה הייתה פחות מרגיל - אבל הרבה חברים הגיעו. אמהות לילדים קטנים העדיפו לרוב להביא את הארוחות הביתה.

הকוננים אומר שפקים מגיעים בחלקו. גם במרקול אומרת דוט שאמנם ביום ו' הייתה התגלוות קוגנים ממש מדהים - לא יארמי", אבל עכשו אין מחסור בסchorה והביקוש נרגע.

לעומת זה מגיבה פניה ל. על שאלתי אם עדיין יש קביה מוגברת כך: מה שיש - קוגנים. קוגנים כל מה שיש, ומהרפים ריקים. "אוסט" - לא הגיע. "עלית" לא הגיע, "בלו-בנד" - לא הגיע. והפדיון מתחילה החודש - 30,000 ש"ח....

לשורת סדרן העבודה עומדת מאגר בלתי צפוי של זקנים עובדות, במילוד של בוער. דודיק מוסר שהגעירים מנקיים מקלטים, והשתתפו במשלוח עופות, לדבריו "הראשון בהיסטוריה שהתבצע לאור יומי". הוא מוסיף שהיתה העבורהיפה מצד החברים ולא היו בעיות. היום הבוער עוסקים באיתום חדרים בבתי הילרים, לקרהות פתיחתם.

במחסן עבודות החברים (גיל 90 ומטה) שעווה מקוצרות - ראה לוח המודעות - ובין העבודות מצאתי גם "פליטה טיל" אחת.

המכבשה עברה אטמול בצוות מצומצם (פיליס ופרנק) אבל לשאלתי אם כדי לבקש מחברים להצטמצם בזריקת כביסה מלוככת, היא ענחתה "אין צורך. אנחנו מתרצים על כביסת ילדים, לבנים, גרבים טריינינגיים וכו'".

במקומות המנוהלים על ידי חברים יותר מבוגרים, שאינם אחראים לשירות ילדים קטנים, לא מרגש המערך המיוحد. בהנהלת החשובות אומר גרש: "Business as usual".

אטמול (יום א') בתיהם ילדים עוד לא היו פתוחים ואז - הפתעה, הפתעה - הופיעה רות-תותי, הבובה דבוי וככלבה. למועדו לראות סרטים מצוירים ואז - הפתעה, הפתעה, הופיעה רות-תותי, הובבה דבוי וככלבה. כ-50 קטנים, בחלוקת בלווי אמהות, ישבו מרוזקים, ובוואדי קיבלו השראה להציגות נספנות שיכללו לבצע (הלוואי ואתבדה) בחדר האטום. מה. גם סיפקה כיבוד והיתה זו אתනחתה רצiosa למחה.

במפעל (יום א') עבדו משמרת אותה. רוב הפעלים מחצורת הגינו לעובדה, מלבד אלה המגויסים. ממסקי קו הרוחקה הגיע 'פאקס' אל בני ג. הקונה שם מזדהה איתנו ושאל מה הוא יכול לעשות כדי לעזור.

אחרי סיבוב בbatis הילדיים יש לקבוע חד-משמעות: מערכת החינוך פועלת בצורה פ. נ. ט. ט. י. ת. גן ש. קד ו. גן ר. י. מ. ו.ו.: הגינו כמעט כולם, להוציא מי שולחה וילדי החוץ. הילדיים מראים לי בגאוות את החדר האטום. צ'ופאראים - לביבות עם מרוח שוקולד ושיעורי מוסיקה ממילא ס.

ג. ו.ו. - בפתחי גילתי בחדר האטום 12 אנשי חלל צעירים עוברים אימון א'כ! כולם יושבם על המיטות לבושי ברדסיט, המשאבות מתקנות והגרון משתנק. הגבנת מצלמת את כולם לפי התואר. "כל מי שכבר הצלם יכול להוריד את המסכה" היא אומרת. ריבונו-של=עלם, אם אתה שט, שלא יהיה עלאמת.

ת. ל. ת. ו.ו. צ. ע. י. ר. - עוטקים עם ברוס בתרגול מטבח פרטני, ועוטקים במלאה....עשיה מטבח ממעטפות חומות ענקיות.

"מה יש לך להגיד לסתם חוטיין" אני שואלה. "סתם חוטיין הוא טם איש מכוער" אומרת מישיה באיפוק מסויים, ועוד מישיה חיבר על המקומות שיר: סתם חוטיין
היאדיות
לך לאזאל
ואל תחזור.

שמעת על הילדה שביקשה רשות>Nama: "מותר לי להגיד 'סתם חוטיין בן-זונה?'"

ת. ל. ת. ו.ו. ב. ו. ג. ר. - דומה למתבויים עם פעילותות וכיבוד. ההערכות היא מושלמת. כיתה גדולה נאטמה ומצוידת במזרונים וה"ביבי-טייט המרובה" (הגדרתה של רחל ג.) המטבח על המדף, מסודרות לפיה כיתות, וכל ילד יודע איפה פינה לשבת במקורה של אזעה. כבר מרגלו את העניים.

ואם לא תהיינה התפתחויות נוספות, נפסיק בזאת הדעתה ה"דומוז", וננציא גליון "דבריי" רגיל ביום שני. נקווה שלא יהיה צורך ב"ירמוניים" נוספים. אנגה

ג.ב. מ. ו. ד. ע.ה. ח. ש. ו. ב. ה. מ. א. ת. ב. ר. ו. ס.: מהברדים הפטיבליים אנחנו ממליצים להוריד את מעטה הפלטטי. זה יותר נוח ולא פחות אפקטיבי.

ג.ב.ב. צוות האורחים של המשרד הראשי, בלחה ודליה ב. מוטר שאפשר לפנות אליהן גם בבית אחרי שעות העובדה. (בלחה - טל. 861, דליה ב. - טל. 597).

ובכל זאת ואף על פי כן - ב. י. ב. י. ב.ו. ל. ב. י. נ. ה. א. ז. ע. ק. ו. ת.

- בוקר טוב, איךו אכזהה - שמתם לב?

- על מה?

- אותה דיטה, אותו יר��ות, אותה ביצה קשה/רכיה - זה לא מאכזב?!

- לא הבנתי. למה להתאכזב?

- אם לא אכפת לך, אנחנו במלחמה, אנחנו מותקפים, העצבים מתוחים כמו מיתרי גיטרה!
בשביל זה צריכים איזה צ'י' יפאר" - שוקולד, שפניה, חלב אגוזי קווקוס...איפה ההתחשבות? אני לא עצמתי עין כל הלילה!

- למה? זה היהليل?

- בגלל זה דוקא. שכתי בmittה וחיכיתי לטיירנה! שכתי וחיכיתי וסירנה לא באה.

הגעתי למסקנה שאי אפשר לטמוד על המידע של הדוברים השונים - תחילה אומרים שטוטוי בעלות הברית הפילו 50% של מטוסי עירק, ואחרי זה מסתבר שרק שרוט חוסלו והיתר משחקים במחבואיםiali-shat.

- אבל רשות החדשנות האמריקאית N.A.C. זאת משהו-משהו. בזמן שנופל טיל רואים את זה באלה'יב. אותה חושבanza עוזר למישיה חז' מלפסיקולוגים שם? כל בני המשפחה בחו"ל, ויהודי ארצות הברית מכרסמים בצדוניהם, כשהראים הרט בתים בארץ ב"זמן אמיתי".

- אני מתחילה להשמין - צריכים לזלול משהו מטופך כדי לפצות.

- את סתם מחפשת תירוץ.

* מה עדייף בימים טרופים אלה - רדיו או טלוויזיה? הימרו של הרדיו הוא עצום - השדרנים סייפטלים, סייפורים אנושיים שהט (השדרנים) מטוגלים לקשר או להאריך בהתאם לעניינו. אבל הייטאר של מלחמה זו הוא נחמן שי. דבר צה"ל, החיים הרצוג של 1991). שטוגל להפוך לביבת מסicketת אב"כ להענוג שאין להחמיר אותן.

שלכם,
אריק

נגמר לנו הדף ולא נותר נסائم לנו להתחיל דף חדש - את המשך "ביבגן" תקלאו

כבר בגליון של "דבריי" ביום שני (אנחנו מקווים...)